

2 Απριλίου 2015

Στην Αμερική από τότε που πήγε ο Γέροντας Εφραίμ Φιλοθείτης έχουν βαπτιστεί οχτακόσιες χιλιάδες ψυχές κι έχουν χτιστεί 19 Ορθόδοξα Μοναστήρια...!

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Γέρ. Εφραίμ Φιλοθείτης-Αριζονίτης / Ορθόδοξη πίστη / Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες / Προσκυνήματα-Οδοιπορικά-Τουρισμός](#)

Γι' αυτό τον λόγο ο Γέροντας δέχεται συνεχώς απειλές για τη ζωή του και απίστευτες συκοφαντίες. Κι όμως συνεχίζει...

Δεκαεννιά επίσημα καταγεγραμμένα Μοναστήρια! Δυο στο κέντρο του Διεθνούς Σιωνισμού την Νέα Υόρκη, στο Σικάγο, στον Καναδά... Και ετοιμάζονται δυο ακόμα...

...Στον δρόμο, μας αντάμωσε άφταστος ασκητής,

της Παναγιάς παιδί αγνό, τυφλός εκ γενετής ...

Μια αγκαλιά από αρώματα πρόσφερε στις ψυχές,

Λείψανα, δάκρυα, νυχτερινές ζέουσες προσευχές...

Πώς τις κρατούσε στοργικά σε σταυροκεντημένα υφάδια ...

Έβλεπε ολοκάθαρα! Με χάρη τη Φιλόθεη λάμπανε τα σκοτάδια ...

Και ο Γέροντάς του, που ρηχετε κρυφά για να τον δει...

Παρηγοράει πάντοτε όποιον τον χρειαστεί ...

Νοιώσαμε πως τους σκέπαζε όλους με την ευχή του ...

Κι ασίγητα πως ακούγεται η σαν παιδιού φωνή του,

να λέει το Κύριε Ιησού Χριστέ, έρχου κι ελέησέ με

κι η Φιλοθέου ν' αντηχεί, κι όλοι μας να κλαίμε,

που είναι μακρόθυμος Αυτός και ακόμα υπομένει,

ύβρεις, ήλους, ραπίσματα και όλους μας περιμένει...

(νώντας σκοπετέας)

....Ο Γέροντας Ισίδωρος ο τυφλός, είναι για το σημερινό Όρος ένα σημείο φωτεινής αναφοράς. Ένας χαρούμενος, αεικίνητος Μοναχός που σε δυναμώνει όταν ολιγόπιστα και με απογοήτευση τη ζωή σου παίρνεις λάθος, πολλές φορές και με ένα από τα πασίγνωστα σκαμνηλάκια του, που σαν χάνδι τα' νοιωσαν όσοι τα δέχτηκαν. Χαίρεται με το καθετί, μα κυρίως με το σκοτάδι των ματιών του.

Είναι αυτό που τον κρατά στερρό και εδραίο, στον δικό του Γολγοθά ώσπου του Παραδείσου τ' όνειρο να βγει αληθινό... Γι αυτό και όταν ήταν μικρό παιδί στην Πάτρα, και πουλούσε λαχεία για να ζήσει, όταν μια μέρα άρχισε να βλέπει θαμπά και να ξεχωρίζει μορφές και αντικείμενα, παρακάλεσε την Παναγία να μην επιτρέψει να βρει το φως του, γιατί αλλιώς δεν θα τα κατάφερνε να γίνει Μοναχός! Και αμέσως ξανατυφλώθηκε για πάντα Από μικρό παιδί ο Γέροντας κατάλαβε με την αγνή του καρδιά, αυτό που κάποτε ο ίδιος ο Χριστός μας είπε στον εκλεκτό του Παύλο: Η δύναμής μου εν ασθενεία τελειούται

...Το 'χε πει πολύ όμορφα και ο Γέροντας Παΐσιος αυτό που ζει ο Πατήρ Ισίδωρος: Για να πάει κανείς στον γλυκό Παράδεισο, πρέπει να φάει πολλά πικρά εδώ, να έχει το διαβατήριο των δοκιμασιών στο χέρι. Ο τυφλός ασκητής βέβαια και ένα άλλο διαβατήριο έχει πάντα και κρατά μαζί του. Αυτό που του επιτρέπει να επισκέπτεται τον αγαπημένο του Γέροντα Εφραίμ στην Αριζόνα ...

Ο δυνατός του πόθος και η τόσο ανθρώπινη χαρά του, να γιορτάζει τις μεγάλες μέρες της πίστης μας στο πλάι του Πατέρα του, είναι τόσο εμφανή! Αυτό μας έλεγε και αργότερα γεμάτος από ενθουσιασμό παιδιού ...

Έκανα Πάσχα το 12 και το 13 με τον Γέροντά μου!

Φέτος αν θέλει ο Θεός θα κάνω και Χριστούγεννα!

Ταξίδι αμέτρητων ωρών και κούραση απερίγραπτη με έξοδα και θυσίες ποικίλες, για να βρεθεί απλά στο στασίδι πλάι του, απέναντι απ' την Αριζονίτισσα την Παναγία ...

Για άλλους, αυτό θα θεωρείται σκέτη τρέλα! Μα είναι τυφλός θα πουν ..τι πάει να δει;

Ναι, είναι τρελός για τον Θεό και θα ευγνωμονεί αιωνίως εκείνον που πότισε την ψυχή του με του γλυκού του Παραδείσου τα νάματα. Θείος έρωσ εν κεκαθαρμένη καρδιά !

Είχαμε αγωνία για το αν θα καταφέρναμε να τον συναντήσουμε ...Μας βρήκε εκείνος και μας υποδέχτηκε σχεδόν ένα χιλιόμετρο μακριά απ την μετάνοιά του! Εκεί και πιο κάτω, συνήθως ξεβγάζει τους προσκυνητές που φεύγουν για άλλα μέρη ...

Μα πως θα γυρίσετε πίσω Γέροντα; τον ρωτούν εκείνοι απορημένοι...

-Μη νοιάζεστε παιδιά...πάτε εσείς στην ευχή της Παναγιάς μας και έχει ο Θεός! Και γυρίζει πίσω μόνος, και ανεβαίνει τους ορόφους και διασχίζει αμέτρητες φορές μέσα στη μέρα την Φιλοθέου απ άκρη σ' άκρη, σκορπώντας κουράγιο και ελπίδα σε όσους κατάπληκτοι τον θωρούν. Όλους τους νουθετεί με λόγους του Γέροντά του. Πάντα το προσθέτει αυτό στο τέλος των συμβουλών του: -Δεν είναι δικά μου αυτά παιδιά ...

Ο Γέροντας τα λέει ... Του φιλήσαμε όλοι το χέρι και εκείνος άρχισε να μας ρωτά με ενδιαφέρον Αίφνης ακούστηκε ... η φωνή του Γέροντος Εφραίμ: Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησόν με ... ήχος κλήσης στο τηλέφωνο του τυφλού Μοναχού που δεν σταματά να χτυπά ... Έτσι είναι σαν ο Γέροντάς κάθε φορά να του λέει: Σήκωσε το τηλέφωνο και παρηγόρησε την ψυχή που σε καλεί. Μην ραθυμείς, μην δυσανασχετείς, αυτό είναι το διακόνημά σου και το ευλογώ εγώ, κάνε αγάπη και υπακοή

... Άρχισε να μιλά και να δίνει συμβουλές σε μια γυναίκα που τον κάλεσε... Έπειτα ήρθε ξανά προς το μέρος μας και μας είπε να πάμε να πάρουμε δωμάτια, να ξεκουραστούμε λίγο και θα ερχόταν εκείνος να μας βρει ...

Κοιταχτήκαμε μεταξύ μας με έκπληξη και εκείνος σαν να το κατάλαβε πρόσθεσε: Μην ανησυχείτε, θα έρθω!

Ο Αρχοντάρης ένας νέος ευγενέστατος και πρᾶος Μοναχός, μας τακτοποίησε σε δωμάτιο του πρώτου ορόφου απέναντι απ το καθιστικό με την βιβλιοθήκη, δίπλα ακριβώς στο πανέμορφο παρεκκλήσι του Αγίου Νικολάου. Θα μοιραζόμασταν το δωμάτιο με δυο Λευκορώσους αδερφούς μας. Έναν πατέρα με τον γιό του που περιδιάβαιναν με τα πόδια όλο το Άγιο Όρος με πίστη και κατάνυξη ολόθερμη ν

αποτυπώνεται σε κάθε τους κίνηση.

Δεν είχε περάσει λίγη ώρα και ακούστηκε σχεδόν έξω απ την πόρτα μας η φωνή του Πατρός Ισιδώρου που μας αναζητούσε. Βάλαμε τον Γέροντα να καθίσει σε μια καρέκλα στο κέντρο του δωματίου. Και εμείς πήραμε θέση γύρω του νοιώθοντας πραγματικά ευλογημένοι. Κρατούσε μια μεγάλη πλαστική τσάντα . Έβγαλε ένα μεγάλο δέμα από μέσα. Αντικρίσαμε ένα πορφυρό πετραχήλι με χρυσοκέντητους Σταυρούς διπλωμένο να το τυλίγει σε σχήμα μαξιλαριού.

-Τι είναι Γέροντα αυτό; τον ρωτήσαμε ...

-Έχει μέσα λείψανα του παππού Ιωσήφ του ησυχαστή, και διάφορα του Γέροντά μου ... Τη φανέλα του, το μικρό χαλάκι που προσευχόταν Με δέος το πήραμε στα χέρια μας και αρχίσαμε να το ασπαζόμαστε ευλαβικά. Δεν βρίσκαμε λέξεις για να περιγράψουμε το θείο άρωμα που ανέδυε ...

Τόσο, που ολιγόπιστοι και αδύναμοι μπροστά στου Θεού τα υπέρλογα, αρχίσαμε να ψηλαφίζουμε αδιάκριτα και να ρωτάμε τον Γέροντα για το αν μέσα είχε και λιβάνι ...

Ο Γέροντας χαμογέλασε και μας διαβεβαίωσε λέγοντας με τον απλό του τρόπο: - Αστεία θα λέμε τώρα; Κρατώντας στα χέρια μας ή καλύτερα στις αγκαλιές μας εκείνο το μικρό μυροβόλο δεματάκι αρχίσαμε να ακούμε λόγια μπολιασμένα με σοφία Θεϊκή, βγαλμένα απ την αγνή ψυχή του παιδιού της Παναγιάς.

-Παιδιά ας μην τα βάζουμε με τον Θεό και τα... μαθηματικά Του ...

Ήρθε κάποιος και παραπονιόταν που ο Θεός πήρε νέο έναν δικό του.

Και του λέω: Ξέρεις σε τι ηλικία πήρε ο Θεός τον Μέγα Βασίλειο; 49 ετών! Λες να μην είχε να δώσει, να προσφέρει ακόμα αυτός ο μέγας Φωστήρας της Οικουμένης; Ξέρει ο Θεός, μην ζητάμε εξηγήσεις ...

Έβγαλε τότε μια φωτογραφία. Εικονιζόταν ο ίδιος μαζί με τον Γέροντά του και την Αγγελική μορφή του Μακαριστού Γέροντος Εφραίμ του Αγίου Καθηγουμένου της Ξηροποτάμου.

- Παιδιά το 1979 ήμασταν εδώ 92 Μοναχοί. Έστειλε λοιπόν ο Γέροντάς μας τότε τον Φιλόθεο στην Καρακάλλου, τον Αγάθωνα στην Κωνσταμονίτου και τον Εφραίμ στην Ξηροποτάμου . Αυτός που λέτε παιδιά μαρτύρησε ... Ο Θεός επέτρεψε να κοιμηθεί με μαρτυρικό τρόπο νεότερος μόλις 40 ετών.... Ξέρετε γιατί; Γιατί βάπτισε Χριστιανούς Ορθοδόξους πρώην Μουσουλμάνους! Έκπληκτοι ακούσαμε κάτι που δεν γνωρίζαμε... Είχαμε ακούσει ότι ο Ξηροποταμινός Εφραίμ είχε σκοτωθεί σε αυτοκινητιστικό ... μα τώρα το πράγμα έμπαινε στην αληθινή του διάσταση

Σκέφτηκα πως στην Αμερική από τότε που πήγε ο Φιλοθεΐτης Εφραίμ έχουν βαπτιστεί οχτακόσιες χιλιάδες ψυχές ...

Γι αυτό τον λόγο ο Γέροντας δέχεται συνεχώς απειλές για τη ζωή του και απίστευτες συκοφαντίες. Κι όμως συνεχίζει...

Δεκαεννιά επίσημα καταγεγραμμένα Μοναστήρια! Δυο στο κέντρο του Διεθνούς Σιωνισμού την Νέα Υόρκη, στο Σικάγο, στον Καναδά... Και ετοιμάζονται δυο ακόμα

Στην Αριζόνα, το Μοναστήρι του Αγίου Αντωνίου όπου εδρεύει ο Γέροντας φτιαγμένο μέσα στην έρημο μοιάζει με τον πιο πράσινο εύφορο τόπο του κόσμου. Φιλοξενεί μονίμως περίπου 500 προσκυνητές που φτάνουν από παντού αποζητώντας να ξεδιψάσουν τις ψυχές τους. Με άφθονο νερό που με θαυμαστό τρόπο βρέθηκε εκεί ποτίζονται χίλια και πλέον στρέμματα με 6000 ελιές, λεμονιές, πορτοκαλιές, φυσιτικές Αιγίνης, αμπέλια και άλλα μέχρι πρότινος αδιανόητα για το κλίμα της περιοχής . Μα τα αδύνατα για τους ανθρώπους είναι δυνατά για τον Θεό...

Για όλα αυτά μας μιλά ο Γέροντας Ισίδωρος με αγάπη αληθινή και σπάνια . Μας λέει και άλλα που αποδεικνύουν το μεγαλείο του Θεού. Για τον αγιασμό που δεν χαλά ποτέ, για το όρος Θαβώρ και την Μεταμόρφωση του Χριστού μας . Εμάς μας αρκεί και που τον βλέπουμε ... Μας δίνει ξεραμένο βασιλικό ...-Βάλτε το πάνω στο προζύμι και θα δείτε πως θα φουσκώσει ... Πάρτε και λαδάκι απ την Παναγία μας και αγίασμα απ του Αγίου Αθανασίου ... Δεν θέλαμε να τον αποχωριστούμε ...Κρατούσαμε ακόμα το γεμάτο από Χριστό και την ευχή του μαξιλαράκι και ήταν σαν να αγκαλιάζαμε τα αχώρετα και απλησίαστά Του έστω για λίγες στιγμές ...-Σε λίγες μέρες θα έρθω και κοντά στα μέρη σας, στο Ξυλόκαστρο , τον ακούσαμε έκπληκτοι να λέει ...Πράγματι ο πάτερ Ισίδωρος «οργώνει» όλη την Ελλάδα. Πηγαίνει σε σπίτια αγαπημένων του παιδιών που έχει δει βαθιά μέσα τους, και εκείνα τον φιλοξενούν και μετατρέπουν το σπίτι τους σε αρχονταρίκι Αγιορείτικο καλώντας και άλλους αδερφούς που συνωστίζονται αγαπητικά ν' ακούσουν και να ξαναθυμηθούν βιωματικά την αγάπη την άπειρη και την μακροθυμία του Θεού, μέσα απ τα απλά μα τόσο ψυχένδροσα λόγια του τυφλού ασκητή.

-Παιδιά εγώ φεύγω τώρα να ξεκουραστείτε για τις ακολουθίες. Θα σας βρω και

έπειτα ... Την ευχή του Χριστού μας και της Παναγιάς μας να έχετε! - Με τον Γέροντα μιλάτε στο τηλέφωνο; τον ρωτήσαμε. - Επικοινωνούμε με πνευματικό τρόπο είτε χωρίς να προσθέσει τίποτα άλλο ...Δεν χρειαζόταν. Ήμουν σίγουρος ότι συχνά τον επισκέπτεται όπως και όλα τα Φιλόθεα παιδιά του, όποτε και οπουδήποτε δυσκολεμένα ζητήσουν την ενισχυτική παρουσία του...

Στην Φιλοθέου όταν η ησυχία σκεπάζει απόλυτα τον αγιασμένο τούτο τόπο, αν κλείσεις τα μάτια, σίγουρα θα ακούσεις από κάπου μακριά να φτάνει η απαλή φωνή του Πατρός Εφραίμ ... Δίχως παύση να λέει την ευχή του Ιησού και να επικαλείται κάθε τόσο την Παναγία Μητέρα, με δάκρυα στα μάτια προσευχόμενος για τον κόσμο ολάκερο, παρατείνοντας το Θεϊκό έλεος . Τον φαντάστηκα εν τω μέσω της νυκτός, σε μια χορεία σύγχρονων εν ζωή Γερόντων με παρρησία υιών Θεού και κρουνούς δακρύων να τρέχουν απ τα μάτια τους, σχεδόν να «κανοναναρχούν» την Σωτήρια Ευσπλαχνία, επαναλαμβάνοντας ο ένας μετά τον άλλον: "Ότι Θεός έλέους, οίκτηρμών και φιλανθρωπίας ύπάρχεις... .

Ο Γέρων Ισίδωρος έφυγε όπως ήρθε ...Μόνος του χωρίς βοήθεια από κανέναν... Όσοι τον υποβαστάζουν ενίοτε, νομίζουν ότι τον βοηθούν. Βλέπει ολοκάθαρα με της φωτεινής ψυχούλας του τα μάτια τα αμόλυντα, με το όμμα της καρδιάς του... Όσο ζούμε θα θυμόμαστε εκείνη την τόσο συγκινητική του επίσκεψη. Η φωτογραφία που βγάλαμε στο πλάι του κρατώντας το ευλογημένο μαξιλάρι της Αγάπης του, θα φωταγωγεί πάντα τα μέσα μας σκοτάδια...

Πρώτη δημοσίευση στο ...[έν τῷ φωτί Σου όψόμεθα φῶς](#)